

“मीठे बच्चे- तिम्रो काम हो स्वयम्ले स्वयम्सँग कुरा गरेर पावन बन्नु । अरू आत्माहरूको चिन्तनमा आफ्नो समय व्यर्थ नगुमाऊ ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ कुरा बुद्धिमा आयो भने सबै पुरानो बानी छुट्नेछ ?

उत्तर:- हामी बेहद बाबाका सन्तान हौं, त्यसैले विश्वका मालिक ठहरियौं, हामीलाई देवता बन्नु छ- यो कुरा बुद्धिमा आयो भने पुराना सबै बानी छुट्छन् । तिमीले भन या नभन आफैँ छोडिदिन्छन् । उल्टो-सुल्टो खान-पान, मदिरा आदि स्वयम् छोडिदिन्छन् । भन्छन् वाह ! हामीलाई त यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ । २१ जन्मको राज्य-भाग्य मिल्छ भने किन पवित्र नरहने !

ओम् शान्ति । बाबा घरी-घरी बच्चाहरूको ध्यान खिचाउनुहुन्छ- बाबाको यादमा बसेका छौ ? बुद्धि कहाँ अन्तै त भागदैन ? बाबालाई बोलाएका हौ नै यही कारणले, बाबा आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । पावन त जरूर बन्नु छ, ज्ञान त तिमीले जसलाई पनि सम्झाउन सक्छौ । यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ, कसैलाई पनि तिमीले सम्झायौ भने छिटै बुझ्नेछन् । छन त पवित्र छैनन् तापनि ज्ञान त पढ्ने नै छन् । कुनै ठूलो कुरा होइन । ८४ को चक्र र हरेक युगको यति आयु हुन्छ, यति जन्म हुन्छ, कति सजिलो छ । यसको सम्बन्ध यादसँग छैन, यो त हो पढाइ । बाबाले त यथार्थ कुरा सम्झाउनुहुन्छ । बाँकी हो सतोप्रधान बन्ने कुरा । त्यो हुन्छ यादबाट । यदि याद गर्दैनौ भने धेरै सानो पद पाउनेछौ । यति उँच पद पाउन सक्दैनौ, त्यसैले भनिन्छ अटेन्शन । बुद्धिको योग बाबासँग होस् । यसैलाई नै प्राचीन योग भनिन्छ । शिक्षकसँग योग त हरेकको हुन्छ नै । मुख्य कुरा हो यादको । यादको यात्राबाट नै सतोप्रधान बन्नु छ अनि सतोप्रधान बनेर घर फर्किनु छ । बाँकी पढाइ त बिल्कुल सहज छ । जुन बच्चाले पनि बुझ्न सक्छन् । मायाको युद्ध यस यादमा नै चल्छ । तिमीले बाबालाई याद गछौ, तर माया फेरि आफ्नो तर्फ खिचेर भुलाइदिन्छ । ममा त शिव बाबा बस्नुभएको छ, म शिव हुँ- यस्तो त भनिदैन । म आत्मा हुँ, शिव बाबालाई याद गर्नु छ । यस्तो होइन, मभित्र शिवको प्रवेशता छ । यस्तो हुन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- म अरू कसैमा प्रवेश गर्दिनँ । म यस रथमा सवार भएर नै तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउँछु । हो, कुनै मन्द बुद्धिवाला बच्चा छ र कुनै राम्रो जिज्ञासु आउँछ भने उसको सेवा अर्थ मैले प्रवेश गरेर दृष्टि दिन सक्छु । सधैं बस्न सकिदैन । बहु रूप धारण गरेर कसैको पनि कल्याण गर्न सक्छु । बाँकी यस्तो कसैले पनि भन्न सक्दैन- ममा शिव बाबाको प्रवेशता छ, मलाई शिव बाबाले यो भन्नुभएको छ । शिवबाबा त बच्चाहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ । मूल कुरा हो नै पावन बन्ने, जसले गर्दा फेरि पावन दुनियाँमा जान सक्तियोस् । ८४ को चक्र त सम्झाउन धेरै सहज छ । चित्र सामुन्ने लागिरहोस् । बाबा विना यति ज्ञान त कसैले दिन सक्दैन । आत्मालाई नै ज्ञान मिल्छ । यसलाई नै ज्ञानको तेस्रो नेत्र भनिन्छ । आत्मालाई नै सुख-दुःख हुन्छ, उसको यो शरीर हो नि । आत्मा नै देवता बन्छ । कुनै वकिल, कुनै व्यापारी आत्मा नै बन्छ । अहिले आत्माहरूसँग बाबा बसेर कुरा गर्नुहुन्छ, आफ्नो पहिचान दिनुहुन्छ । तिमी जब देवता थियौ, मनुष्य नै थियौ तर पवित्र आत्मा थियौ । अहिले तिमी पवित्र छैनौ, त्यसैले तिमीलाई देवता भन्न सकिदैन । अब देवता बन्नको लागि पवित्र जरूर बन्नु छ । यसको लागि बाबालाई याद गर्नुपर्छ । प्रायः यही भन्छन्- बाबा, मबाट यस्तो भूल भयो जसले गर्दा म देह-अभिमानमा आएँ । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- पावन अवश्य बन्नु छ । कुनै विकर्म नगर । तिमी सर्वगुण सम्पन्न यहीँ बन्नु छ । पावन बनेपछि मुक्तिधाममा जानेछौ । अरू कुनै प्रश्न सोध्नुपर्ने आवश्यकता नै छैन । तिमी आफैँसँग कुरा गर, अरू आत्माहरूको चिन्तन नगर । भन्छन् लडाईँमा दुई करोड मरे । यत्तिका आत्माहरू कहाँ गए ? अरे, उनीहरू जहाँ गए पनि त्यसमा तिम्रो के जान्छ । तिमी किन समय बर्बाद गछौ ? अरू कुनै कुरा सोध्ने आवश्यकता नै छैन । तिम्रो काम हो पावन बनेर पावन दुनियाँको मालिक बन्नु । अरू कुरामा सम्झाएमा अल्मलिने छन् । कसैलाई पूरा उत्तर मिलेन भने अलमलमा पर्छन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ मनमनाभव । देह सहित देहका सबै सम्बन्ध छोड, मेरो पासमा नै तिमीलाई आउनु छ । मनुष्य मर्दा जब श्मशानमा लैजान्छन् त्यतिबेला पनि मुख यस तर्फ र पाउ श्मशान तर्फ राख्छन् फेरि जब श्मशान नजिक पुग्छन् भने पाउ यस तर्फ र मुख श्मशान तर्फ गर्छन् । तिम्रो पनि घर माथि छ नि । माथि कुनै पतित

जान सक्दैन । पावन बन्नको लागि बुद्धिको योग बाबासँग लगाउनु छ । बाबाको पास मुक्तिधाममा जानु छ । पतित छन्, त्यसैले नै बोलाउँछन् हामी पतितहरूलाई आएर पावन बनाउनुहोस्, मुक्त गर्नुहोस् भनेर । बाबा भन्नुहुन्छ— अब पवित्र बन । बाबा जुन भाषामा सम्भाउनुहुन्छ त्यही भाषामा नै कल्प-कल्प सम्भाउनुहुन्छ । जुन भाषा यिनको हुन्छ त्यसैमा सम्भाउनुहुन्छ नि । आजकल हिन्दी धेरै चल्यो, यस्तो होइन, भाषा बदल्न सकिन्छ । होइन, संस्कृत भाषा आदि कुनै देवताहरूको त हुँदै होइन । हिन्दू धर्मको संस्कृत होइन । हिन्दी नै हुनुपर्छ । फेरि संस्कृत किन प्रयोग गर्छौ ? बाबा सम्भाउनुहुन्छ, यहाँ जब बस्छौ, बाबाको यादमा नै बस्नु छ, अरू कुनै कुरामा तिमी जाने नै होइन । यति धेरै लामखुट्टे निस्कन्छन्, कहाँ जान्छन् ? भूकम्प (अर्थकवेक) मा धेरै तुरुन्तै मर्छन्, आत्माहरू कहाँ जान्छन् ? यसमा तिम्रो के जान्छ । तिमीलाई बाबाले श्रीमत दिनुभएको छ— आफ्नो उन्नतिको लागि पुरुषार्थ गर । अरूको चिन्तनमा नजाऊ । यसरी त अनेक कुराहरूको चिन्तन हुन पुग्छ । तिमीले केवल मलाई याद गर, जसको लागि बोलायौ त्यस युक्तिमा चल । तिमीले बाबाबाट वर्सा लिनु छ, अरू कुरामा जानु छैन । त्यसैले बाबा घरी-घरी भन्नुहुन्छ— अटेन्शन । बुद्धि कहीं त जाँदैन । भगवान्को श्रीमत त मान्नुपर्छ नि । अरू कुनै कुरामा फायदा छैन । मुख्य कुरा हो पावन बन्ने । यो पक्का याद राख— हाम्रो बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु (प्रिसेप्टर) पनि हुनुहुन्छ । यो अवश्य दिलमा याद राख्नु छ— बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, हामीलाई पढाउनुहुन्छ, योग सिकाउनुहुन्छ । शिक्षकले पढाउँछन् भने बुद्धिको योग शिक्षकमा र पढाइमा पनि जान्छ । यसरी नै बाबा पनि भन्नुहुन्छ— तिमी बाबाको त बन्यौ नै । बच्चा पनि हौ नै, त्यसैले त यहाँ बसेका छौ । शिक्षकबाट पढिरहेका छौ । जहाँ रहे पनि बाबाका त हौ नै, फेरि पढाइमा ध्यान दिनु छ । शिव बाबाको याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ र तिमी सतोप्रधान बन्नेछौ । यो ज्ञान अरू कसैले दिन सक्दैन । मनुष्य त घोर अन्धकारमा छन् नि । ज्ञानमा हेर कति तागत छ । तागत कहाँबाट मिल्यो ? बाबाबाट तागत मिल्यो, जसबाट तिमी पावन बन्छौ । फेरि पढाइ पनि साधारण छ । त्यस पढाइमा त धेरै महिना लाग्छ । यहाँ त ७ दिनको कोर्स हुन्छ । त्यसबाट तिमीले सबै थोक बुझ्दछौ, फेरि बुद्धिमाथि निर्भर गर्छ । कसैले धेरै समय लगाउँछन्, कसैले कम । कोहीले त २-३ दिनमा नै राम्रोसँग बुझ्दछन् । मुख्य कुरा हो बाबाको याद गर्नु, पवित्र बन्नु । त्यही मुश्किल हुन्छ । बाँकी पढाइ त धेरै सरल छ । स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ । एक दिनको कोर्समा पनि सबै थोक बुझ्न सक्छौ । हामी आत्मा हौ, बेहदका बाबाका सन्तान हौ, त्यसैले अवश्य हामी विश्वको मालिक ठहरियौ । यो बुद्धिमा आउँछ नि । देवता बन्नका लागि दैवी गुण पनि धारण गर्नुपर्छ, जसको बुद्धिमा पर्यो उसले तुरुन्तै सबै नराम्रो बानी छोडिदिन्छ । तिमीले भन या नभन आफै छोडिदिन्छन् । उल्टो-सुल्टो खानपिन, मदिरा आदि आफै छोड्छन् । भन्छन्— वाह ! हामीलाई यो बन्नु छ, २१ जन्मको लागि राज्य मिल्यो भने किन पवित्र नरहने ! दङ्ग हुनुपर्छ । मुख्य कुरा हो यादको यात्रा । बाँकी ८४ को चक्रको ज्ञान त एक सेकण्डमा मिल्यो । देख्नासाथ बुझ्नेछन् । नयाँ वृक्ष सानो हुन्छ । अहिले त कति ठूलो वृक्ष तमोप्रधान बनेको छ । भोलि फेरि नयाँ वृक्ष सानो बन्छ । तिमी जान्दछौ— यो ज्ञान कहिल्यै कहाँबाट पनि मिल्न सक्दैन । यो पढाइ हो, पहिलो मुख्य शिक्षा मिल्यो— बाबाको याद गर्ने । बाबाले पढाउनुहुन्छ, यो निश्चय गर । भगवानुवाच— मैले तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु । अरू कुनै मनुष्यले यस्तो भन्न सक्दैन । शिक्षकले पढाउँछन् भने अवश्य शिक्षकलाई याद गर्छन् नि । बेहदका बाबा पनि हुनुहुन्छ, बाबाले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ । तर आत्मा कसरी पवित्र बन्छ ? यो कसैले बताउन सक्दैन । भन्न त आफूलाई भगवान् भनून् वा जे सुकै भनून् तर पावन बनाउन सक्दैनन् । आजकल भगवान् त धेरै भएका छन् । मनुष्य अलमलिएका छन् । भन्छन्— अनेक धर्म निस्केका छन्, के थाहा कुनचाहिँ ठीक हो । हुन त तिम्रो प्रदर्शनी वा म्यूजियम आदिको उद्घाटन गर्छन् तर केही पनि बुझ्दैनन् । वास्तवमा उद्घाटन त भइसकेको छ । पहिला जग राखिन्छ, जब घर बनेर तयार हुन्छ तब उद्घाटन हुन्छ । जग लगाउनको लागि पनि बोलाइन्छ । यो पनि बाबाले स्थापना गरिदिनु भएको छ, बाँकी नयाँ दुनियाँको उद्घाटन त हुनु नै छ, त्यसमा कसैले उद्घाटन गर्ने आवश्यकता रहँदैन । उद्घाटन त स्वतः हुन्छ । यहाँ पढेर फेरि हामी नयाँ दुनियाँमा जान्छौ ।

तिमीले बुझेका छौ— अहिले हामी स्थापना गरिरहेका छौ जसको लागि नै मेहनत गर्नुपर्छ । विनाश हुन्छ अनि यो दुनियाँ नै बदलिन्छ । फेरि तिमी नयाँ दुनियाँमा राज्य गर्न आउनेछौ । सत्ययुगको स्थापना बाबाले गर्नुभएको छ

फेरि तिमी आएपछि स्वर्गको राजधानी मिल्नेछ । बाँकी उद्घाटन समारोह कसले गर्छ ? बाबा त स्वर्गमा आउनुहुन्न । पछि गएर देख्नु छ स्वर्गमा के हुन्छ । पछाडि के हुन्छ ! पछि गएर बुझ्नेछौ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— पवित्रता विना त हामी स-सम्मान (विथ अनर) स्वर्गमा जान सक्दैनौ । त्यति पद पनि पाउन सक्दैनौ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— खूब पुरुषार्थ गर । व्यवहार आदि पनि ठीक छ गर तर धेरै पैसा के गर्छौ । खाएर त सक्दैनौ । तिम्रो छोरा-नाति आदिले पनि खान्छैनन् । सबै माटोमा मिल्नेछ त्यसैले थोरै जम्मा राख, युक्तिबाट । बाँकी त सबै वहाँ ट्रान्सफर गरिदेऊ । सबैले त ट्रान्सफर गर्न सक्दैनन् । गरिबले तुरुन्तै ट्रान्सफर गरिदिन्छन् । भक्तिमार्गमा पनि ट्रान्सफर गर्छन्, अर्को जन्मका लागि । तर त्यो हो इनडायरेक्ट । यो हो डायरेक्ट । पतित मनुष्यहरूको पतितहरूसँगै लेन-देन हुन्छ । अहिले त बाबा आउनुभएको छ, तिम्रो त पतितहरूसँग लेन-देन नै छैन । तिमी हौ ब्राह्मण, ब्राह्मणलाई नै तिमीले मद्दत गर्नु छ । जसले स्वयम् सेवा गर्छ, उसलाई त मद्दतको आवश्यकता हुँदैन । यहाँ गरिब धनवान् आदि सबै आउँछन् । बाँकी करोडपति त कमै आउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म हुँ गरिब निवाज । भारत धेरै गरिब खण्ड हो । बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै भारतमा, त्यसमा पनि यो आबू सबैभन्दा ठूलो तीर्थ हो जहाँ बाबा आएर सारा विश्वको सद्गति गर्नुहुन्छ । यो हो नर्क । तिमी जान्दछौ— नर्कबाट फेरि स्वर्ग कसरी हुन्छ । अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा ज्ञान छ । बाबाले पावन बन्ने यस्तो युक्ति बताउनुहुन्छ जसबाट सबैको कल्याण हुन्छ । सत्ययुगमा कुनै अकल्याणको कुरा रुने, पिट्ने आदि केही पनि हुँदैन । अहिले जुन बाबाको महिमा छ— ज्ञानका सागर, सुखका सागर, अहिले तिम्रो पनि यही महिमा हो, जुन बाबाको छ । तिमी पनि आनन्दको सागर बन्छौ, धेरैलाई सुख दिन्छौ फेरि जब तिम्रो आत्मा संस्कार लिएर नयाँ दुनियाँमा जानेछ तब वहाँ फेरि तिम्रो महिमा बदलिनेछ । फेरि तिमीलाई भनिन्छ सर्वगुण सम्पन्न... । अहिले तिमी नर्कमा बसेका छौ, यसलाई भनिन्छ काँडाको जंगल । बाबालाई नै बागवान, खिवैया भनिन्छ । गाउँछन् पनि— *हमारी नइयाँ पार करो* किनकि दुःखी छन्, त्यसैले आत्माले पुकार्छ । गाउन त महिमा गाउँछन् तर केही पनि बुझ्दैनन् । जे आयो त्यही भनिदिन्छन् । उँच भन्दा उँच भगवान्को निन्दा गरिरहन्छन् । तिमी भन्छौ— हामी त आस्तिक हौ । सर्वका सद्गति दाता जो बाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई हामीले जानेका छौ । बाबाले स्वयम् परिचय दिनुभएको छ । तिमीले भक्ति गर्दैनौ, त्यसैले कति हैरान गर्छन् । उनीहरू छन् धेरै, तिमीहरू छौ थोरै । जब तिम्रो संख्या धेरै हुनेछ, तब उनीहरूलाई पनि खिचाव हुन्छ । बुद्धिको ताला खुल्नेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो उन्नतिको नै चिन्तन गर्नु छ । अरू कुनै कुरामा जानु छैन । पढाइ र यादमा पूरा ध्यान दिनु छ । बुद्धि भड्काउनु छैन ।
- २) अहिले बाबा डाइरेक्ट आउनुभएको छ, त्यसैले आफ्नो सबै थोक युक्तिले ट्रान्सफर गरिदिनु छ । पतित आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन । स-सम्मान स्वर्गमा जानको लागि पवित्र अवश्य बन्नु छ ।

वरदानः— अनादि स्वरूपको स्मृतिद्वारा सन्तुष्टताको अनुभव गर्ने र गराउनेवाला सन्तुष्टमणि भव

आफ्नो अनादि र आदि स्वरूपलाई स्मृतिमा ल्याऊ र त्यही स्मृति स्वरूपमा स्थित भयौ भने स्वयम् पनि स्वयम्सँग सन्तुष्ट रहनेछौ र अरूलाई पनि सन्तुष्टताको विशेषताको अनुभव गराउन सक्नेछौ । असन्तुष्टताको कारण हुन्छ अप्राप्ति । तिम्रो स्लोगन छ— जो पाउनु थियो पाइसकें । बाबाको बन्नु अर्थात् वर्साको अधिकारी बन्नु, यस्ता अधिकारी आत्माहरू सदा भरपूर, सन्तुष्टमणि हुन्छन् ।

स्लोगनः— बाबा समान बन्नको लागि बुझाइ, चाहना र गराइ— यी तीनैको समानता होस् ।